

Ce este Neomodernismul

Este un curent literar contemporan, care promoveaza "eliberarea expresiei umane de sub toate formele ei de constrangere" (Virgil Teodorescu, Gelu Naum, Critica mizeriei) si "care nu-si poate afla ambianta culta si prospera decat in urbanitate si in exclusivitate estetica" (Manifestul cercului literar de la Sibiu, stefan Augustin Doinas, Ion Nenitescu si altii).

Se dezvoltă în a doua jumătate a secolului al XX-lea, între anii 1960-1970, în condițiile unui dezgheț ideologic, adică o mai mare toleranță a autorităților comuniste față de manifestările culturale, cu condiția unui conținut care să nu contrazică ideologia orânduirii. În această atmosferă de relativă liberalizare culturală, tinerii poeți se întorc spre modelele marilor creatori dinaintea războiului: Ion Barbu, G. Bacovia, T. Arghezi, L. Blaga, venind cu o concepție nouă despre poezia inspirată din modernismul interbelic, prezentând poezia ca pe o stare lirică a trăirilor profunde ale ființei umane, integrând visul și miturile.

Se schimbă atitudinea și față de limbaj, acesta nemaifiind un simplu mijloc de exprimare, ci și un scop în sine, o formă careia poetul îi explorează frumusețea și capacitatea de expresie.

Neomoderniștii destramă retorica socială a versurilor și îndeamnă la solidaritatea artistului cu suferințele celor din jur. Ei nu-și fundamentează programul pe sincronismul cu vremea lor, ci pe recuperarea unor modele exemplare, continuarea lor într-un cadru liber și inedit. Dintre poeții mai importanți ai acestui curent îi amintim pe stefan Augustin Doinas, Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Ana Blandiana, Constanta Buzea, Virgil Teodorescu și alții, care, dincolo de cerințele inițiale ale acestei mișcări literare, au scris poezii de o rară frumusețe, într-o formă artistică superioară.